

Befejeződött a Vegyipari Dolgozók Szakszervezetének kongresszusa

Vasárnap folytatta tanácskozásait az ÉDOSZ-székében a Vegyipari Dolgozók Szakszervezetének 20. kongresszusa.

A tanácskozások két napján összesen 43 hozzászólás hangzott el. Az elhangzott észrevételekre, javaslatokra Szilágyi Sándor, a szakszervezet főtákará választott.

Ezután a kongresszus elfogadta a Központi Vezetőség beszámolóját és az előterjesztett határozat-tervezetet. Ez a határozat minden szakszervezeti szerv köteletségévé teszi, hogy segítse annak a fejlesztési tervnek a megvalósítását, amely a harmadik ötéves terv időszakában a vegyipar ter-

lésének 55-60 százalékos növelését írja elő. Kimondja, hogy a vegyipari üzemekben 1970. december 31-ig saját erőből általánosan 44 órára kell csökkenteni a heti munkaidőt, az egészségre ártalmas és nehéz fizikai munkakörökben pedig folyamatosan át kell térni a heti 36, 40, illetve 42 óras munkaidőre.

A kongresszus megválasztotta a 81 tagú, új Központi Vezetőséget és a héttagú számvizsgáló bizottságot. Ezt követően a vezetőszervek újból megválasztották a szakszervezet elnökévé Takács Sándort, főtákarává Szilágyi Sándort. (MTI)

Országos textil- és ruhaipari újító kiállítás

Hétfőn a Technika Házában Pesti Ernő könnyűipari miniszterhelyettes megnyitotta az országos textil- és ruhaipari újító kiállítást. A most bemutatott újításokat bármelyik vállalat még ez évben átveheti a szokásos újítási tapasztalatcsere formájában, míg a következő években, az újítókön kívül a vállalatokat is díjazni kell az átadásért, továbbá az átadó vállalat engedélyezése szükséges az átételhez. A kiállításon 35 vállalat 48 gyáregységének 315 újítása látható eredeti gépmoddell, vagy fénykép, illetve termék formájában.

Amikor szóhoz jut a tudomány

Ide tanulság alapján — A ruzsai Juhász Gyula Tsz gazdája elsőként fejezték be a vetést

A Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet kenyérgabona-termesztési szakemberei — közöttük a homoktalajok olyan kiváló ismerője, mint dr. Antal József, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa — több mint egy évtizede bizonyítják: nem törvénytörő sehol sem a három-négy mázsás holdankénti rozstermesztés. Nehány alapvető termelési technológia követelményét kell csupán betartani, s az eredmény holdanként csakhamar 8-10 mázsára is felemelkedhet rozból. A kutatás szerint alapvetően fontos a jó vetőmag. Továbbá az optimális vetési idő betartása, a megfelelő elővetemény kiválasztása és a talajerő állapot karbantartása.

A tanácsot megfogadva

A sok tudományos jó tanácsot eddig nem sokan fogadták meg. Tavaly azonban történt „valami” a ruzsai Juhász Gyula Tsz-ben. Böröcsök Szilveszter elnök, Beszenyi Jenőné főkönyvelő és Kormány Antal főagronómus így mondták el a történetet:

— Elhatároztuk, hogy a négy jó tanácsból lealább az első megfogadjuk. Négy-száz ezer forintot költöttünk arra, hogy a leromlott szokvány minőségű vetőmagot kicseréljük. Tavaly egész bonatérmet területünket — 570 holdat — minősített kecskeméti H-rozzsal vetettük be.

Az eredmény

Az eredményről pedig Chrappan János, a községi tanács vb elnöke számolt be, összehasonlítva a Juhász Gyula Tsz termésátlagait a másik három helybeli termelőszövetkezet eredményeivel. A Napsugár Tsz átlagtermése rozból holdanként 3,5 mázsa, a Népszabadságé 3,75, a Szivárványé 4,5, a Juhász Gyula Tsz-é pedig — annak ellenére, hogy az összes optimális termelési feltételekből csak egyetlen egyet, a jó vetőmagot biztosították — 5,23 mázsáig emelkedett. Így történetesen meg, amire itt még sohasem volt példa; a Juhász

Gyula Tsz terven felül 7 vagon kenyérgabonát adott az idén a népgazdaságnak, 280 ezer forint nem várt haszonnal.

Evés közben jön meg az étvágy. A gazdák egy-kettőre kiszámították, ha nem késtek volna meg tavaly a vetéssel, legalább 15 vagonnal lenne több az ideai terven felüli feleslegük. Saját kárunkon mérhették le, milyen drága tandíjat fizettek eddig. S a feladat kézenfekvő lett: a mostani őszi vetést az utolsó barázdáig még szeptemberben el kell végezni. A roznak ugyanis szeptember végéig tart az optimális vetési ideje.

Már augusztusban megindultak a vetőgépek a Juhász Gyula Tsz földjein. S mostanára szépen megbokrosodott zöld vetések díszítik a földeket. Szeptember 8-ig — amikor a régi paraszti hagyomány szerint meg kell jelenni az első zöld vetéseknek a homokon, — 350 holdon zöldelt a rozs, és a tritica a Juhász Gyula Tsz földén.

— A nyári nagy tanulság alapján mi szívügyet csináltunk ebből. S ami más évben csak november derekára sikerült, most szeptember utolsó napján teljesen kész volt a vetés — mondta a szíveselnök.

Megkétszerezni a hozamot

Szólt arról is, hogy az idén nagy sikerrel próbálták ki a homok új kenyérgabonáját, a triticalet. Tizenkét mázsát adott holdja. Jövőre már 160 holdon szeretnék volna termelni a homoknak ezt a legújabb üdvöztetőjét. Illetékes tanácsiszervek azonban nem járultak hozzá, mondván, hogy a triticalet nem kenyérgabona, tehát csak árpa helyett használhatják. Jóllehet, kormányunk álláspontja ebben a kérdésben már régen közismert: a triticalet igenis kenyérgabonának minősül. Más dolog, hogy malomiparunk ma még nem rendelkezik a triticalet szakszerű kiörlésé-

Megalakult a textil-, bőr- és ruházati szakszervezetek szövetsége

A Textilipari, a Bőripari és a Ruházati Dolgozók Szakszervezetének közelmúltban lezajlott kongresszusa úgy határozott, hogy létrehozzák a három szakszervezetet együttesen képviselő szövetséget. A szövetség, illetve a szövetség tevékenységét gyakorló elnökség hétfőn tartotta alakuló ülését.

Megválasztották a szövetség vezetőit: főtákará Tóth Anna, a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének főtákará, helyettesei: Turzó László, a Bőripari és Varga József, a Ruházati Dolgozók Szakszervezetének főtákará.

A szövetség elsődleges feladata, hogy együttesen, egységesen képviselje a három szakma: a textilipar, a bőripar és a ruházati ipar dolgozóinak érdekeit. (MTI)

A barátság szolgálatában

Írta: M. K. Szimonenko

A Nagy Október évfordulóját nemcsak a szovjet nép, hanem az egész világ haladó emberisége, közöttük a szocialista Magyarország is méltóképpen ünnepli. Ebben az aktusban a magyar és a szovjet nép szétválasztatlan barátságának megnyilvánulását látjuk, melynek gyökerei a régi időkbe nyúlnak vissza: a proletár internacionalizmus és a forradalmi fegyveres barátság hagyományából táplálkoznak.

Szétválasztatlan barátságunk, szoros együttműködésünk legfontosabb alapját képezi az elkövetkezendő 20 esztendőben az 1967. szeptember 8-án aláírt barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés. A népek béke- és barátságvágya, egymás megismerésének törekvése a testvérvárosi kapcsolat sokoldalú együttműködésében nyer legnagyobb kifejezést.

Régi keletű a napfényes Odessza és az állandóan fejlődő, Tisza-parti város testvéri, baráti kapcsolata. Testvérvárosok: az egyszerű és magasatosan csengő szavakban már 11 éve, hogy Odessza és Szeged neve egymás mellett áll. Delegációk kölcsönös látogatása, termelési, tudományos és kulturális tapasztalatcsere segítik mind a szovjet, mind a magyar gazdasági és kulturális élet fejlődését, népeink barátságának erősítését.

Jól ismerjük Szeged fejlődését, állandó szépülését. Az odesszaiak is soha nem látott lelkesedéssel dolgoznak a jubileumi évben. A vállalatok, üzemek kollektívái határidő előtt teljesítették feléves tervüket, már átadtak rendeltetésének 3 iskolát, s a nagy októberi évfordulóig új üzleteket, vendéglőket adnak át. Tovább folytatják a lakóházak építését. Teljes egészében restaurálják a varázsos szépségű odesszai Akadémiai Színház épületét. Odessza bátor védőinek hőstetteit egész sok emlékmű örökíti meg. Egy óriási obeliszk hirdeti a hős város dicsőségét.

A Munka Vörös Zászlórenddel kitüntetett odesszai Mecnyikov-egyetem és a József Attila Tudományegyetem között kialakult testvéri, baráti kapcsolat jó példája az együttműködésnek. Ugyanilyen jó kapcsolat alakult ki a Szegedi Tanárképző Főiskola és az

Másodszor jár Szegeden M. K. Szimonenko, az Odesszai Pedagógiai Intézet rektora, a Szovjet-Magyar Baráti Társaság odesszai elnöke. Tegnap délelőtt Boros Józsefnek, az MSZBT megyei titkárnak kíséretében látogatott el a Radnóti gimnáziumba, ahol a nyelvi laboratóriumban orosz órát hallgatott. A Szegedi Tanárképző Főiskola napok óta Szegeden tartózkodó vendégével órákői szünetben találkoztunk. Elismeréssel szölt a főiskola intézeteiben látottakról, az ott folyó tudományos-nevelő munkáról, valamint az odesszai 58-as számú iskola szegedi testvéréről, a Radnóti gimnáziumról is.

Itt tartózkodása alatt járt Gyulán, meglátogatta a szarvasi arborétumot, gimnáziumot és általános iskolát, s külön örül annak, hogy ma, amikor a szegedi felsőfokú élelmiszeripari technikumba megy, nemcsak mint pedagógus, hanem mint a Szovjet-Magyar Baráti Társaság odesszai elnöke is szolgálatot tehet a két város testvéri barátságának. Szegeden ugyanis már több mint 30 üzem tart kapcsolatot különféle odesszai intézménnyel, s most a felsőfokú élelmiszeripari technikum is ilyen kapcsolat kiépítésén fáradozik, melynek első állomásaként látják őt vendégül. A látogatás alkalmából közöljük M. K. Szimonenko elvtárs, lapunknak írt cikkét.

Odesszai K. D. Usinszkij Pedagógiai Főiskola között. A Szegedi Tanárképző Főiskolán sorra kerülő ülésszakra az Odesszai Pedagógiai Főiskola is elküldi képviselőjét. A két főiskola alkotó együttműködése megold egy sor oktatási és nevelési problémát. Odesszában, a hős városban 27 magyar egyetemista tanul. Lelkiismeretesek a tanulmányi munkában, szilárd tárgyi és szakmai ismereteket szereznek, fegyelmezettek, aktívan vesznek részt a társadalmi életben.

Barátsági és alkotó együttműködés alakult ki városaink üzeime között is. Több mint 30 intézményt, vállalatot, üzemet, fűznek baráti szálak Szeged testvérváros dolgozóihoz.

Keresettek az odesszai üzemek termékei: az „Októberi Forradalom”-gyár ötvárcsák ekéket készít barátainknak. Ismertek még a mosógépgyár gyártmányai, az „Autogén”-üzem műszerei, a Dzerzsinszkij-gyár hengerelt termékei, a vegyiművek, a kábelgyár, a kötélgár áruai is. Nagyra értékeljük azokat a termékeket, amelyeket a Magyar Népköztársaságtól kapunk: különböző gépeket, berendezéseket, munkapadokat, hajókat, vasúti kocsikat, autóbuszokat, a könnyűipar más termékeit. Örömmel beszélünk arról a barátságról, amely összeköti az odesszai jutaárugyár dolgozóit Szeged és más városok textilipari munkásaival. Sokan közülük már jártak magyar barátainknál, és nagy vendégszeretettel fogadták őket.

A kapcsolatok kölcsönösen előnyösek, mivel hozzájárulnak a munka termelékenységének növeléséhez, az önköltség csökkentéséhez és az internacionalizmus eszméjének megerősítéséhez. A szegedi jutaárugyár kollektívája vörös zászlót ajándékozott a mi jutaárugyári munkásainknak, selymére magyar és orosz nyelven hímezték: közös erővel előre a kommunizmus győzelméért!

Nálunk az internacionalista nevelés alapjai már a családban, az iskolában kezdődnek. Tanúbizonyosága a Magyarországi Ifjú Barátai Klubjának tevékenysége, melyet 6 éve szerveztek az odesszai 58. számú középiskolában. Tiszteletbeli tagja Kádár János elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának el-

ső titkára. Az odesszai és szegedi pajtasok minden évben találkoznak, könyveket, filmeket, albumokat, emléktárgyakat cserélnék, a rádió hullámain üzennek egymásnak. Fiataljainkat minden érdeklí: a tanulás, az úttörőmunka, szakkörök, új játékok, érdekes könyvek, fényképfelvételek, idegen nyelvek tanulása. Különösen az, hogyan viszonyuljanak a szülőkhöz, felnőttekhez; mi a hőstét és hogyan lehet ilyet tenni. E klub példája nyomán a Radnóti gimnáziumban is létrehozták a Szovjetunio Ifjú Barátainak Klubját.

A magyar és szovjet nép sokoldalú kapcsolatai tovább mélyülnek az „Ukrán és magyar hetek” megrendezésével, amely lehetővé teszi, hogy a dolgozók jobban megismerjék egymást. Az ukrán nép megbecsülését adózik a tehetséges magyar nép kultúrájának, amely a világnak Kossutot, Petőfit, Lisztet és Munkácsyt is adta.

Nagy meglepedést váltott ki nálunk, hogy 1967 szeptemberében Budapesten megrendezték a „Szovjet hős városok hete”-t, amelyben ott volt a mi Odesszánk is. Magyar barátaink tiszteletéről és érdeklődéséről tanúskodik ez, amelyet a szovjet emberek, a szovjet városok forradalmi és munkás-hagyományai iránt táplálnak Magyarországon.

Az az őszinte törekvés, hogy megismerkedjünk Szeged múltjával, jelenével és jövőjével, vezetett bennünket arra, hogy megrendezzük „Ki mit tud Szegedről?” vetélkedőket. Kérdései érdekesek, sokoldalúak voltak, az adott feleletek földrajzi, történelmi, irodalmi, művészeti ismereteket igényeltek. Sőt még a magyar nyelv és szakácsművészet ismeretét is. A vetélkedőn részt vettek az üzemek dolgozói, tanulók, egyetemisták, főiskolai hallgatók, pedagógusok, mérnökök, majdnem minden családból valaki. A győztest Szeged látja majd vendégül.

A szovjet és magyar nép barátságának további erősítésén, elmélyítésén fáradozik a Szovjet-Magyar Baráti Társaság odesszai tagozata. Tervezi és szervezi azoknak a kollektíváknak a tevékenységét, melyek a marxizmus-leninizmus szellemében a népek barátságának elmélyítéséért munkálkodnak. Lehetővé teszi a szovjet embereknek, hogy még teljesebben és jobban megismerjék a szocialista Magyarország életét.

Szabályozták a kezdő kereskedelmi, építőipari szakemberek fizetését

Két minisztérium — a belkereskedelmi és az építőipari — külön utasításban szabályozta a felügyelete alá tartozó vállalatoknál és intézményeknél dolgozó kezdő szakemberek fizetését.

Az utasítások értelmében mind a kereskedelemben, mind pedig az építőiparban azokat kell kezdő szakembereknek tekinteni, akik legfeljebb 6 hónapja (néhány kivételes esetben 3 hónapja) dolgoznak a képzésüknek megfelelő munkakörben. Nem tekinthető kezdő szakembernek a dolgozó, ha fél évvel (más esetekben 3 hónapnál) régebben tölti be munkakörét. Nem tekintendő kezdő szakembernek az a dolgozó sem, aki egyetemet, vagy főiskolát végzett ugyan, de e képzését megszerzése előtt is a jelenlegi szakmájában legalább egy évig technikus vagy szakmunkás volt.

Az építésügyi és városfejlesztési miniszter, valamint a belkereskedelmi miniszter új utasításai előírják, hogy az egyetemi vagy főiskolai végzettségű kezdő szakember havi alapbére — 1100—1300 forint, a középiskolai végzettségű pedig 850—1100 forint. A kitűnő, jeles vagy jó rendű felsőfokú végzettséget szerzett kezdő szakember 300, a középfokú végzettségű pedig munkába lépéskor 200 forinttal magasabb alapbért kaphat, tehát egyetemi vagy főiskolai végzettség esetén maximálisan 1600, középiskolai végzettségű pedig maximálisan 1300 forintot.

A kezdő szakembert az előírt kezdeti munkaviszony időtartamának letelte után, munkakörének megfelelően kell besorolni és munkabéret is e besoroláshoz mérten kell megállapítani.